

Bilag 2.

Arbejdsløshedsinspektoratet,
den 21. Januar 1918.

Ved Skrivelse af 10. d. M. har det høje Ministerium udbedt sig dels Nævnets, dels Inspektoratets Udtalelse angaaende det fra arbejdsløse, fagorganiserede Arbejdere fremsatte og hoslagt tilbagefølgende Andragende om Forhøjelse og Udvidelse af Understøttelserne til de arbejdsløse. Ministeriets Skrivelse forelagdes Nævnet i dettes d. 11. d. M. afholdte Møde, men Nævnet vedtog paa Forslag af undertegnede Arbejdsløshedsinspektør at udsætte Sagens Behandling saa længe, indtil man ved Indkaldelse af et ekstraordinært Møde af de anerkendte Arbejdsløshedskassers Tillidsmænd (jfr. Arbejdsløshedskasselovens § 18) havde indhentet en Udtalelse fra denne vedrørende Arbejdsløshedsforsikrings-Spørgsmaal fortrinsvis kompetente Forsamling.

Paa Mødet vedtog Kassernes Repræsentanter med Enstemmighed den Resolution, som her følger vedlagt.

Det i Ministeriets ovennævnte Skrivelse omhandlede Spørgsmaal optoges derefter til Behandling af Nævnet paa dettes den 18. og 21. d. M. afholdte Møder. I sidstnævnte Møde vedtoges det hermed følgende Forslag til Ændring af midlertidig Lov af 27. Oktober 1917 om overordentlig Hjælp til arbejdsløse. Forslaget er vedtaget med Enstemmighed, dog for de til §§ 6 og 7 stillede Ændringsforslags Vedkommende med Forbehold fra et Mindretal, og for § 6's Vedkommende uden Tilslutning fra undertegnede.

Jeg maa anse det for nødvendigt principielt at fastholde de nugældende Sæts for Dyrtidstillægene, saaledes at en Forhøjelse af disse til de ved Ændringsforslaget medførte Tillæg alene sker i Tilfælde, hvor det for Ministeriet godtgøres, at Forhøjelsen kan ske, uden at den paagældende Kasses Understøttelser med Tillæg af den i § 7 omhandlede Huslejhjælp herved bringes op paa Beløb, der ligger saa nær ved vedkommende Fags eller Faggruppes laveste *almødelige* Lønninger, at en Svækkelse af Medlemmernes Arbejdsvillie derved maa befrygtes. Forhøjelsen vil utvivlsomt kunne gennemføres for en Del Fag, uden at nogen Fare i saa Henseende vil foreligge, men den kan, efter min Formening, ikke ske for samtlige Kasser, uden at Understøttelsen derved for visse af dem eller for visse Grupper af deres Medlemmer vil komme betænkeligt nær op imod eller maaske endog op over Lønningerne. Det vil navnlig blive Tilfældet i Fag, som omfatter kvindelige Arbejdere, og for saa vidt angaar Arbejdere paa Landet. Af en i Hast foretagen Undersøgelse af kvindelige Arbejders Lønninger i forskellige større Virksomheder og enkelte Fag (herunder ikke Tekstilindustrien, for hvilken Oplysning manglede i det til Inspektoratet udlaaente Materiale) har man fundet, at Lønningerne for et stort Antal Arbejdersker i April Kvartal 1917 var 30—37 Øre i Timen, det er, regnet med en egentlig Arbejdstid paa 57 Timer, 17—21 Kr. om Ugen. (Man skal dog bemærke, at adskillige af disse Lønninger formenes senere at være forhøjede med Dyrtidstillæg). Til Sammenligning vedlægges en Opgørelse over de egentlige Understøttelser (herunder ikke Huslejhjælp), der vil komme til at foreligge i de forskellige Kasser, saafremt Nævnets Forslag med Hensyn til Tillægenes Størrelse vedtages; man skal her særlig henvende Opmærksomheden paa de kvindelige Arbejders Arbejdsløshedskasse.